

ρειον και τὴν πρὸς νότον τετραμυρένην Τσιτονικήν χωρὸν ἐλέσθαι, καλῶς και ἐν ἐπικαίρῳ κείμενον, ἵνα δὲ φυσιολογικὸς ἐκεῖνος συνεξεκλητίαζεν ἀν ξύλογος, δῆν δὲ Βρεττανικὸς ἀνέθορε ξύλον μορος (associatio), αρχὴν εἰδηπώς καίτοι γε περα και χρόνῳ κύκλου ἐνδέχεται στενότερον δοκιμάζεσθαι, τῶν Παρισίων, φέρεται, τοῦ Λονδίνου, τοῦ Βερολίνου και ἔστιν ὡν μητροπόλεων ἐναλλαττομένων. . . .

Τοιγαροῦν πρὸς ἐπίδοσιν ἐγγειρήματος τηλικούτου εἴτε τὸ μετὰ γεῖρας προκύρυγμα μεταγλωττίζειν ἐθέλοι μὴ δι τὸ Εὐρωπαῖον, και ἐς Ἀσιατικά δὲ και Δυτικά και Δυτικά και ἄλλα ἴδιώματα, ἀττα και ὅπου περ γένη και φύλα φένεγγεται πολυάνθρωπα (Ἀραβιστὶ τε και Συριστὶ, και Ἀργεριστὶ ἢ Αιθιοπιστὶ, Σινιστὶ τε και Ιαπωνιστὶ κλ.), ίστω τὰ λόφτα και κεχροσμένα ἦμεν και τῇ ἐπιστήμῃ δράστων. Προσδεγούμενος μὲν γὰρ οὕποτε Μουφτίδων και Σουριδῶν, Βρακινῶν και Μινυδρίνων στίφη τῷ καθ' ἡμᾶς ξυλλόγῳ ξυμπαρεδρεύσειν, οὐδὲ ὀπωστιουν' οὐ μέντοι οὐκ ἐν δριώς τὴν ἀρχὴν ἀξιοτελες τῇ συγκριτικῇ γένοιτο ἐν φιλολογίᾳ και τῇ ἐθνογραφίᾳ, τῇ τε ιστορίᾳ και τῇ νομισματικῇ, ἐς τὸ ἀλφαριθμητικὸν κοινοῦ ἀπόδειξιν και τὰ παραπλήσια, εἴπως πότε ἀνδρας τινάς, τῆς τῶν απωτάτω χωρῶν, ὡς ἕπος εἰπεῖν, παιδεύσεις; και τῆς ἄλλης τῆς περὶ τὸν βίον εὔμουσιας ὥσπερ προξενοῦντας, τοῖς πρὸς ἐσπέραν και ἀρκτὸν σοροῖς ἐντυγχάνειν και συγγρατιζεσθαι οἶδον τε διν τοῖς ἑργοῖς φανεῖται. Εἰκεῖνο δὲ δή φαμεν τελευτῶντες, τῶν πραγματειῶν τὰς τοιαύτας μηδὲν μᾶλλον ἐς τὸ αὐτικα, ἢ ἐς τὴν μεθ' ἡμᾶς τὴν κινητὴν προσήκειν πάσας πάτως ἀπολογίζεσθαι. Τοῦφ' ἡμᾶς μὲν οὖν ἀλιξ.

Οὗτοι δὲ πλείω και ἀκριβέστερα τοῦ προγράμματος περὶ καθόλου τε και ἴδιᾳ εἰδέναι βουλίσονται, τοὺς ἐν Εὐρεμβούργῳ μετιδύτων καθηγουμένους Μ. Δ. Σίμψωνα και Στρούθηρον (M. D. Simpson et Struthers, professores).

Ἐξελλήνιζεν εκ τοῦ Γερμανικοῦ ἴδιώματος ἐν Βερολίνῳ τῷ κατὰ Βορουσίων, μηνὸς Δεκεμβρίου ζηταμένου (ε.ν.), Θεογονίας ἔται ωκεῖ.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ
Διάκονος Ἑλλην.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΙΚΕΡΜΙ ΑΝΕΥΡΕΘΕΝΤΟΝ ΠΡΟΚΑΤΑΚΛΥΣΜΑΙΩΝ ΖΩΩΝ.

—ooo—

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐπιστημονικῶν θησαυρῶν, οὓς ἡ Ἑλληνικὴ γῆ ἐγκλείει εἰς τὰ ἔχυτας σπλάγχνα, ἀξιοι λόγου εἰσὶ και αἱ ἐκ σκελετῶν προλατακλυνομαίων ζώων ἀπολιθώσεις, αἱ εὑρεθέσαι πλειστὸν τῶν Λιθηῶν εἰς τὸ μικρὸν χωρίον Πικέρμι, ὅπου ἀνεκαλύφθησαν διὰ τῆς χνασκαφῆς πολυτιμοτέμπωντα ἀπολιθωσεων, ἀνήκοντα εἰς ζῶα μὴ ὑπάρχοντα σήμερον. Επὶ τοῦ θησαυροῦ τούτου έστρωνται προσοχὴν τῶν ἀπαντες οἱ περὶ τὰς ἀπολιθώσεις καταγινόμενοι ἐπιστήμονες τῆς Εὐρώπης, ἀμα γνωστοποιείσης τῆς εὑρέσεως διὰ τῶν ἐλλη-

νικῶν ἐγγρερίδων, και πολλαὶ τῶν εν Εὐρώπῃ Ἀκαδημιῶν ἀπέστειλαν ἀνδρας σοφοὺς, οἵτινες ἀνασκάψαντες μετεκόμισαν εἰς τὰ μουσεῖα τῆς Εἰρώπης ἐκ τῶν ἀπολιθώσεων τούτων, δὲ και θεωροῦσιν ὡς ἀξιολογώτατα κιεμήλια. Ιδού τὰ ὄντατα τῶν ζῶων, εἰς δὲ ἀνάκουσι τὰ ἀνευρεθέντα διτά. Μεσοπίθηκος ὁ παντελήσιος, *Mesopithecus pentelisius*, Μεσοπίθηκος ὁ ἐλάσσων, *M. Minor*, Ἀδδοφάγιος ὁ πρωτογενής, *Gulo primigenius*, Ἰκτιόθηρος ὁ κηνόβετος, *Ictitherium viverrinum*, Ταΐνα ἡ ἐξαρτητος *Hyaena eximia*, Λύκος ὁ πρωτογενής, *Canis Lupus primigenius*, Μεχαρόδονς ὁ λεοντος, *Machaerodus leoninus*, Κάστωρ ὁ ἀττικός, *Castor Atticus*, Μεκροθύρος ὁ ἀπροσδιόριστος, *Macrotherium indeterminatum*, Σῦς ὁ ἐρυμάνθιος, *Sus Erymanthus*, Πινόκερως ὁ σχλειερυχείρου, *Rhinoceros Schleyermacher*, Μαστόδονς ὁ στενόδονος, *Mastodon angustidens*, Ἀντιλόπη ἡ δινδερεμένη, *Antilope Lindermeyera*, Ἀντιλόπη ἡ βραχύκερας, *Antilope brevicornis*, Ἀντιλόπη ἡ εὐειδής, *Antilope speciosa*, Λίξ ἡ ἀμάλθεια, *Capra Amalthea*, Βοῦς ὁ μαραθώνιος, *Bos Marathonius*, Ἰππόθηρος ὁ ῥεδινός, *Hippotherium gracile sen mediterraneum*.

Πλὴν τούτων εὑρέθησαν και ἄλλα οὐχ ὄλιγα παρὰ πολλῶν διεσήμων εὑρωπαίων ἐπιστημόνων.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ ζῶα ταῦτα ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν δὲν ἔσαν ἐγγάρια τῆς Ἑλλάδος, εἰκάζεται διτι μετέβησαν ἐκ τῆς Ἀφρικῆς διὰ ἔκρηπες εἰς τὴν Ἑλλάδα, και τοιουτοτρόπως ὑπόρχει πιθανότης ἡ μᾶλλον βεβαιότης διτι ἡ Ἑλλὰς συνείχετο κατὰ τοὺς ἀργαιοτάτους χρόνους μετὰ τῆς Ἀφρικῆς, δῆν μετέβησαν και κατεστάθησαν ἐνταῦθα.

Τὰ διτά ταῦτα εἰσὶ περιβεβλημένα ὑπὸ ἀργιλλώδους γῆς, μεταβληθείσης διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ κεντρικοῦ πυρός και τοῦ ὑδάτος εἰς σιδηρᾶν μάζαν. Τπάρχουσιν ἀναμφιβόλως ἐν ἀρθονίᾳ και ἄλλαις ἀπολιθώσεις ἐν Πικέρμι, και διὰ τοῦτο ἐπικαλούμενα εἰς αὐτάς τὴν προσοχὴν τῆς Βιστολικῆς ζωονογίας διέτι ἀνταλλάσσουσα ταῦτα, δύνεται νὰ πλουτίσῃ πάσας τὰς ἐπιστημονικὰς συλλογὰς τῆς Ἑλλάδος.

ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

(Φυλλάδιον 232).

Σελ.	στήλ.	στέλ.	άρτι	γράφε.
1	1	16'	κακός	κακά
"	"	17'	περιλέκαπτος	οὐ περιλεπτός
"	"	17'	τιθεμένος	τιθεμένη
"	"	18'	δοτικρός	δοτικρος
"	2	8'	ἥ;	ἥς πάρι
2	1	μγ'	εύφιτη	εύφιτη
"	"	με—μς'	παρὰ τῶν	παρὰ τοῦ τῶν κατὰ Βιστολικῶν τῶν ἀρχαιολόγων Συλλογέων
"	"	μζ'	εύμιλετήσας	εύμιλετήσας
"	"	μθ'	ἔξαρῶν	ἔξειρῶν
"	"	νά	ἄλλιος	ἄλλος
1	"	νγ'	κεγωνισμένον	κεγωνισμένην
"	2	θ"	τραχέος	τραχέσι
"	"	νγ'	ἔχουστης	ἔχουσας
"	"	χλ'	άπ' ἀρχὴν	ἀπαρχήν
"	"	μθ'	1742	1842